



## PARAULA I VIDA

# La bellesa de la transmissió de la vida cristiana



Tant a les Jornades diocesanes de Teologia de l'agost d'aquest any, com en la Trobada diocesana de Catequistes de fa tres setmanes, el Bisbat d'Urgell ha fixat la seva reflexió sobre el tema de la bellesa, en la perspectiva de la transmissió de la nostra fe i el testimoni que l'ha d'acompanyar sempre. L'ésser és u, bo, ver i bell, i tots aquests, es troben en Déu, la suma unitat, bondat, veritat i bellesa. Podem adonar-nos que la transmissió de la fe i els valors comuns a través de la bellesa, i en concret de l'art cristià, ajuda els catòlics a mantenir-nos units, forma part de la nostra cultura catòlica. Ens hi ha ajudat persones preparades: els professors Rosa Ribas, Francesc Torralba i Eloi Aran, que van exposar unes reflexions interessants i complementàries.

A les Jornades per als Catequistes, el professor Eloi Aran va centrar la seva intervenció a glossar 4 aspectes de la bellesa de la transmissió de la vida cristiana: la bellesa del testimoni (*martyria*); la bellesa del missatge (*kérygma*); la bellesa del servei (*diakonia*) i la bellesa de la celebració litúrgica (*leiturgia*). Al final va cloure les seves aportacions amb una invitació a destacar la bellesa de l'Evangeli de Jesús, i amb un breu decàleg de compromisos per si ens ajuda i ens el volem fer nostre:

1. Cercar la bellesa de Déu arreu on siguem, tant en la natura com en les persones.
2. Donar testimoni de la bellesa de l'Evangeli i oferir-lo amb senzillesa als nostres contemporanis.
3. Contemplar la bellesa en la vida de cada infant i jove, en cada germà que ens envolta, que se'ns encomana en la nostra tasca de servei o evangelitzadora.

4. Confiar que és bell també tot allò que en el servei i l'estimació se'ns presenta com una càrrega menys agradable o que ens desplaça.
5. Agrair la bellesa de les bones accions allà on ens trobem.
6. Comunicar la bellesa del patrimoni cultural religiós que ens han llegat els avantpassats i que hem de mantenir i transmetre.
7. Participar joiosament en les tradicions i celebracions litúrgiques de la fe, fent-ne un espai i un temps de bellesa i de festa.
8. Posar bellesa en l'atenció i l'acollida de tota persona, veient-hi un germà, quan ens relacionem els uns amb els altres.
9. Deixar de banda la bellesa com un mer instrument per aconseguir les nostres finalitats.
10. Crear coses belles com bella és la Creació i el Creador que ens la regala.

La bellesa i la bondat es relacionen, i així com hi ha graus de bondat, també n'hi ha de bellesa. Déu és la bellesa més gran i tot el que existeix participa del seu ésser i també de la seva bellesa i bondat. Ell és la font i el cim de tota bellesa, deia Sant Joan Pau II als artistes. La Creació és imatge i representació de Déu. Per això a partir de la bellesa del que és creat —imatges o petjades de Déu—, podem inferir l'existència de Déu, d'Aquell que l'ha causada i que és l'Ésser més gran i el més bell. I «¿quina serà la bellesa que salvarà el món?». I Fiódor Dostoievski respon al príncep Mixkin: «Crist! No hi ha altra bellesa al món que pugui salvar-lo sinó Nostre Senyor Jesucrist!» (*L'Idiota*, 1868).

† **Joan-Enric Vives**  
Arquebisbe d'Urgell

## ACTUALITAT

# Reunió dels arxiprestos de la Diòcesi



La reunió ordinària dels arxiprestos de la Diòcesi, presidida per l'Arquebisbe Joan-Enric i els vicaris generals i episcopal, es va celebrar al Seminari diocesà de La Seu d'Urgell el 26 d'octubre. Van assistir-hi la totalitat dels arxiprestos amb la incorporació del darrer nomenat Mn. Alfons Velásquez, Arxiprest del Pallars Jussà.

El Vicari episcopal de Pastoral, Mn. Antoni Elvira, va presentar el curs 2022-2023 de l'Escola Diocesana de Formació Permanent del Bisbat d'Urgell.

L'Arquebisbe va presentar una nova proposta formativa per a l'any 2023 que seria la creació d'una escola d'agents pastorals laics provinents de les parròquies que poguessin preparar-se específicament durant un curs per a presidir celebracions de la Paraula en absència de prevere.

## APUNTS PER A L'ANÀLISI

# La humilitat ontològica

La vulnerabilitat és la condició d'obertura a la realitat, de l'estimació i l'aferrament a les coses i, principalment, a les persones. És la possibilitat de sentir el dolor de l'absència, l'afany de realitzar possibilitats que, en la mesura en què acaben en exclusió, fracàs o pèrdua, fereixen. És immoral evitar la vulnerabilitat a qualsevol preu, com també ho és el deseiement, la propensió a rrelliscar sobre la realitat, a amargar-se darre-

re una cuirassa defensiva que elimina la sensibilitat.

Experimentar les ferides i sentir-les vivament no comporta, necessàriament, ser vençut per elles. Com en l'atzar, que també amb freqüència fereix, la vida les incorpora i es fa una amb elles, incloent-les en la seva textura. Poden constituir un ingredient important de la seva riquesa, a darrera hora, de les seves possibilitats.

L'ésser humà és vulnerable i ho sap, pot comptar les seves ferides i, per això, narrar-les, posseir-les; no pot perdre-les. Però com sempre es narra des del futur, encara que el contingut d'allò narrat sigui pretèrit, en ell es pot trobar la força per a superar les ferides i continuar, amb elles, el projecte en què consisteix.

(...)

La vulnerabilitat s'expressa de múltiples modes. Des del dolor físic fins

a la crisi de fe, passant per la incomprensió i el desamor. La fragilitat de l'ésser humà adquireix distintes epifanies. Negar-se a reconèixer aquestes manifestacions només pot obeir a un exercici d'obcecació i de ceguesa.

**Francesc Torralba**  
Doctor en Teologia

Fragment de «La filosofia com a cura de l'ànima i cura del món». Discurs d'ingrés en la Reial Acadèmia de Doctors (2014)

## PALABRA Y VIDA

## La belleza de la transmisión de la vida cristiana

Tanto en las Jornadas diocesanas de Teología de agosto de este año, como en el Encuentro diocesano de Catequistas de hace tres semanas, el Obispado de Urgell ha fijado su reflexión sobre el tema de la belleza, en la perspectiva de la transmisión de nuestra fe y el testimonio que debe acompañarle siempre. El ser es uno, bueno, verdadero y bello, y todos éstos, se encuentran en Dios, la suma unidad, bondad, verdad y belleza. Podemos darnos cuenta de que la transmisión de la fe y los valores comunes a través de la belleza, y en concreto del arte cristiano, ayuda a los católicos a mantenernos unidos, forma parte de nuestra cultura católica. Nos ha ayudado personas preparadas: los profesores Rosa Ribas, Francesc Torralba y Eloi Aran, que expusieron unas reflexiones interesantes y complementarias.

En las Jornadas para los Catequistas, el profesor Eloi Aran centró su intervención en glosar 4 aspectos de la belleza de la transmisión de la vida cristiana: la belleza del testimonio (*martyria*); la belleza del mensaje (*kerygma*); la belleza del servicio (*diakonia*) y la belleza de la celebración litúrgica (*leiturgia*). Al final cerró sus aportaciones con una invitación a destacar la belleza del Evangelio de Jesús, y con un breve decálogo de compromisos por si nos ayuda y queremos hacerlo nuestro:

1. Buscar la belleza de Dios dondequiera que estemos, tanto en la naturaleza como en las personas.
2. Dar testimonio de la belleza del Evangelio y ofrecerlo con sencillez a nuestros contemporáneos.
3. Contemplar la belleza en la vida de cada niño y joven, en cada hermano que nos rodea, que se nos encomienda en nuestra labor de servicio o evangelizadora.
4. Confiar en que bello es también todo aquello que en el servicio y la entrega se nos presenta como una carga menos agradable o que nos molesta.
5. Agradecer la belleza de las buenas acciones allá donde nos encontremos.
6. Comunicar la belleza del patrimonio cultural religioso que nos han legado los antepasados y que debemos mantener y transmitir.
7. Participar gozosamente en las tradiciones y celebraciones litúrgicas de la fe, recreando un espacio y un tiempo de belleza y de fiesta.
8. Poner belleza en la atención y la acogida de toda persona, viendo un hermano, cuando nos relacionamos unos con otros.
9. Dejar a un lado la belleza como un mero instrumento para conseguir nuestros fines.
10. Crear cosas bellas como hermosa es la Creación y el Creador que nos la regala.

La belleza y la bondad se relacionan, y así como existen grados de bondad, también los hay de belleza. Dios es la mayor belleza y todo lo que existe participa de su ser y también de su belleza y bondad. Él es la fuente y la cima de toda belleza, decía San Juan Pablo II a los artistas. La Creación es imagen y representación de Dios. Por eso a partir de la belleza de lo creado —imágenes o huellas de Dios—, podremos inferir la existencia de Dios, de Aquel que la ha causado y que es el Ser más grande y el más bello. Y «¿cuál será la belleza que salvará al mundo?». Y Fiódor Dostoyevski responde al príncipe Mixkin: «¡Cristo! ¡No hay otra belleza en el mundo que pueda salvarlo sino Nuestro Señor Jesucristo!» (El Idiota, 1868).

† Joan-Enric Vives  
Arzobispo de Urgell

# Jornada diocesana de Catequistas a La Seu d'Urgell



La tradicional Jornada diocesana de Catequistas, que cada any aplega en iniciar-se el curs els catequistas de les parròquies de tota la Diòcesi, s'ha pogut dur a terme enguany el dia 29 d'octubre, al Seminari diocesà de La Seu d'Urgell. Fou presidida per l'Arquebisbe Joan-Enric i pel Vicari episcopal i Delegat diocesà de Catequesi, Mn. Antoni Elvira. Prop d'un centenar de catequistes i mossens es van aplegar per aprofundir el tema de «La bellesa de la transmissió de la vida cristiana». El ponent de la jornada fou Eloi Aran Sala, arquitecte i teòleg, Cap d'àrea pastoral i socioeducativa de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya que en l'actualitat està formada per 395 escoles, en les quals s'eduquen 252.000 alumnes dels diferents nivells i etapes del sistema educatiu i atesos per 19.800 professors i 3.800 persones d'administració i serveis.

En iniciar-se la Jornada, l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, va saludar els catequistes i presentar el ponent, destacant la importància del ministeri catequètic tal i com ho ha volgut subratllar el Papa Francesc amb la institució del ministeri instituit del catequista.

Eloi Aran va introduir la jornada citant Benet XVI i la seva encíclica *Deus caritas est* (2006): «La naturalesa íntima de l'Església s'expressa en una triple tasca: l'anunci de la Paraula de Déu (*Kerygma-martyria*), celebració dels Sagraments (*Leiturgia*) i servei de la caritat (*Diakonia*). Són tasques que s'impliquen mútuament i no poden separar-se una de l'altra.»

El ponent va centrar la seva intervenció en glosar 4 aspectes de la bellesa de la transmissió de la vi-

da cristiana: la bellesa del testimoni (*Martyria*); la bellesa del missatge (*Kerygma*); la bellesa del servei (*Diakonia*) i la bellesa de la celebració (*Leiturgia*). I va cloure la seva conferència amb una invitació a destacar la bellesa de l'Evangelio amb un breu manifest o decàleg d'intencions que en l'acció de gràcies de l'Eucaristia van proclamar tots els participants: cercarem la bellesa de Déu arreu on siguem, tant en la natura com en les persones; donarem testimoni de la bellesa de l'Evangelio i l'oferirem amb senzillesa als nostres contemporanis; contemplarem la bellesa de la vida de cada infant i jove que se'ns encomana en la nostra tasca catequètica; confiarem que és bell tot allò que en el servei i l'estima se'ns presenta com una càrrega desagradable; agraiem la bellesa de les bones accions allà on ens trobem; comunicarem la bellesa del patrimoni cultural religiós que ens han llegat els avantpassats; participarem en les tradicions i celebracions litúrgiques fent-ne un espai i temps de bellesa i festa; posarem bellesa en l'atenció i l'acollida quan ens relacionem els uns amb els altres; deixarem de banda la bellesa com un mer instrument per aconseguir les nostres finalitats; crearem coses belles com bella és la Creació.

La celebració de l'Eucaristia a l'església del Seminari va cloure la Jornada diocesana amb l'enviament catequètic per part del Sr. Arquebisbe i la distribució de l'agenda del catequista que van dur a terme el Delegat Mn. Elvira i la Subdelegada diocesana, Sra. Mariví Castaño.

Un dinar de germanor a la Residència de la Sagrada Família d'Urgell va cloure la joiosa celebració.

## TWITTER DEL PAPA FRANCESC



**@Pontifex\_es:** «La fe de Maria és una fe profètica. Amb la seva vida, Maria és profecia de l'obra de Déu en la història, del seu obrar misericordiós que dona la volta a la lògica del món elevant els humils i derrocant els superbs (Lc 1,52)» (31 de maig).

**@Pontifex\_es:** «Avui elevem a tu els nostres cors, Reina de la Pau: intercedeix per nosaltres davant el teu Fill, reconcilia els cors plens de violència i de venjança, que regni la teva pau duradora sobre tota la terra» (31 de maig).

**@Pontifex\_es:** «Els ancians, a causa de la seva feblesa, poden ensenyar els qui viuen altres edats de la vida que tots necessitem abandonar-nos al Senyor, invocar la seva ajuda. Perquè Déu és sempre la nostra esperança i el nostre suport» (1 de juny).

**@Pontifex\_es:** «En tot procés educatiu hem de posar sempre en el centre a les persones i dirigir-nos a l'essencial. Tota la resta és secundari, però no deixem mai de costat les nostres arrels i l'esperança del futur» (1 de juny).





# Jornada de Formació Permanent per a sacerdots parlant de temes de litúrgia

El dia 26 d'octubre al Seminari diocesà de La Seu d'Urgell va tenir lloc la 1a Jornada de Formació Permanent del curs 2022-2023 per a preveres i diaques d'Urgell presidits per l'Arquebisbe Joan-Enric. Després de la pregària inicial de l'Hora Menor, l'Arquebisbe va compartir amb els participants les notícies rellevants de la vida diocesana i l'estat de salut d'alguns sacerdots.

**A** continuació Mn. Emili Villegas, Delegat diocesà de Pastoral sacramental i Litúrgia, va presentar la carta apostòlica *Desiderio Desideravi* del Papa Francesc sobre la formació litúrgica del Poble de Déu. Exposà que el Sant Pare fa una crida a tots els batejats a aprofundir en el sentit de la litúrgia. La carta apostòlica publicada el 29 de juny de 2022 té 65 punts on es desenvolupen els resultats de la plenària de febrer de 2019 del Dicasteri per al Culte Diví i segueix el motu proprio *Traditionis custodes*, reafirmant la importància de la comunió eclesial entorn del ritu sorgit de la reforma litúrgica postconciliar.

No és una nova instrucció ni un directori amb normes específiques, sinó una meditació per a comprendre la bellesa de la celebració litúrgica i el seu paper en l'evangelització. I conclou amb una crida: «Abandonem la polèmica per escoltar junts allò que l'Esperit diu a l'Església, conservem la comunió, seguim sorprenent-nos de la bellesa de la litúrgia» (n. 65).

Recordant la importància de la constitució *Sacrosanctum Concilium* del Concili Vaticà II, que va conduir al redescobriments de la comprensió teològica de la litúrgia, el Papa afegeix: «Voldria que la bellesa de la celebració cristiana i les seves conseqüències necessàries a la vida de l'Església, no fossin desfigurades per una comprensió superficial i



reductora del seu valor o, pitjor encara, per la seva instrumentalització al servei d'alguna visió ideològica, sigui quina sigui» (n. 16).

La segona de les conferències de la Jornada de Formació anà a càrrec del Sr. Arquebisbe, Mons. Joan-Enric Vives, responsable de Litúrgia dins la Conferència Episcopal Tarraconense, i presentà la nova edició del *Missal Romà* en català que es començarà a utilitzar a partir del proper primer diumenge d'Advent, dia 27 de novembre de 2022. A partir d'un article publicat pel Coordinador de la Comissió Interdiocesana de Litúrgia i Delegat de Litúrgia del Bisbat de Girona, Mn. Joan Baburés, el Sr. Arquebisbe va anar explicant els canvis més significatius de la nova edició del Missal i com aquest seria un moment important per a fer una catequesi a tot el Poble de Déu sobre la bellesa de la celebració litúrgica en el ritu llatí romà. Per això va animar els pastors del Poble de Déu a organitzar reunions i

sessions de formació per tal que tothom s'hi familiaritzi i se sentin seu el contingut del *Missal Romà*.

Tal com van recordar els bisbes en el Decret del passat 4 d'octubre de 2022: «Celebrar el Memorial del Senyor, amb fidelitat al seu manament "Feu això que és el meu memorial", ha estat sempre una de les principals preocupacions de la santa Mare Església al llarg dels segles. També avui ens convé renovar aquest compromís i per això, després de la reforma litúrgica impulsada pel Concili Vaticà II, i de l'edició dels llibres litúrgics corresponents, tornem a posar a l'abast de tots els responsables de les celebracions del Misteri Eucarístic aquesta nova edició del *Missal Romà* en llengua catalana. Aquesta renovada versió segueix, com està prescrit, l'*Editio typica tertia Missalis Romani emmendata*, i ha rebut de la Congregació per al Culte Diví i la Disciplina dels Sacraments la corresponent i preceptiva *confirmatio*, el dia 22 de febrer de 2022».

## Visita del nou Superior dels Germans Maristes de Les Avellanès.

El dia 25 d'octubre, el nou Superior de la comunitat de Germans Maristes de les Escoles de les Avellanès, Gmà. Miquel Romeu, va visitar l'Arquebisbe d'Urgell a La Seu d'Urgell, acompanyat d'alguns germans de la comunitat. Aprofitaven uns dies de recés i convivència que està passant tota la seva comunitat a la Residència de la Sagrada Família de les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell de La Seu d'Ur-

gell. En els propers dies tenen previst visitar la Catedral i l'Arxiu diocesà i pujar al Santuari de la Mare de Déu de Meritxell a Andorra. Acompanyava l'Arquebisbe el Vicari general Mn. Ignasi Navarri.

Van poder comentar amb l'Arquebisbe Joan-Enric el moment que viu la comunitat, els bons serveis del nou Capellà de la comunitat, Mn. Josep M. Aresté, i la relació amb els pobles de l'entorn. El Sr. Arquebisbe els va fer arribar la seva felicitació per haver es-



tat guardonats com la primera i única xarxa escolar a Catalunya a rebre la certificació *Keeping Children Safe* (KCS) respecte a la seguretat per als infants. Els Maristes han rebut

aquest certificat com a institució que ofereix espais segurs on es respecten els drets dels infants i joves. La certificació de *Keeping Children Safe* inclou totes les escoles i obres socials de la Província L'Hermitage, la unitat administrativa on pertany Catalunya dins de la institució, i que engloba també França, Hongria i Grècia. En total, en tota la Província s'han certificat 44 obres educatives, entre escoles i obres socials, 24 de les quals són a Catalunya.

## LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

**21. □ Dilluns** (lit. hores: 2a setm.) [Ap 14,1-3.4b-5 / SI 23 / Lc 21,1-4]. Presentació de santa Maria, vg., al temple; sant Gelasi I, papa (africà, 492-496); sants Honori, Eutiqui i Esteve, mrs.

**22. ■ Dimarts** [Ap 14,14-19 / SI 95 / Lc 21,5-11]. Santa Cecília (o Cília), vg. i mr. romana (s. III), patrona de la música (cantaires, músics i instrumen-

talistes); sants Filemó i Àpia, esposos, deixebles de Pau.

**23. ■ Dimecres** [Ap 15,1-4 / SI 97 / Lc 21,12-19]. Sant Climent I, papa (romà, 88-97) i mr.; sant Columbà (†615), abat a França i Itàlia, d'origen irlandès; santa Lucrècia, vg. i mr.; beat Miquel Agustí Pro, prev. jesuïta i mr.

**24. ■ Dijous** [Ap 18,1-2.21-23;19,1-3.9a / SI 99 / Lc 21,20-28]. Sant An-

dreu Dung-Lac, prev., i companys màrtirs a Tonquín (Vietnam, s. XVIII-XIX); sant Crisògon, mr. (s. III); santa Fermina, vg. i mr.

**25. ■ Divendres** [Ap 20,1-4.11-21,2 / SI 83 / Lc 21,29-33]. Santa Caterina d'Alexandria, vg. i mr., titular del Monestir del Sinaí (s. IX), patrona dels filòsofs; sant Erasme, Erm o Elm, mr.; sant Gonçal, bisbe.

**26. ■ Dissabte** [Ap 22,1-7 / SI 94 / Lc 21,34-36]. Sant Silvestre (†1267), abat, fund. de la branca benedictina; sant Leonard de Porto Maurizio, prev. franciscà; sant Joan Berchmans, rel.

**27. ■ Diumenge vinent**, I d'Advent (lit. hores: 1a setm.) [Is 2,1-5 / SI 121 / Rm 13,11-14 / Mt 24,37-44]. Beat Ramon Llull, mr., terciari franciscà, de Mallorca (1232-1316).

# Jesucrist, Rei de tot el món (C)

## COMENTARI

### «Déu ha reconciliat tot l'univers per la sang de la creu de Jesucrist»



La creu és la gran paradoxa de la nostra fe: com pot ser que un condemnat a mort, un fracassat (aparentment) sigui el Salvador del món? Però aquesta és la nostra fe. Veiem a l'evangeli com els sacerdots i els soldats es burlaven de Jesús: *Si ets el rei dels jueus, salva't tu mateix*. Tanmateix el rètol era clar: *«El rei dels jueus»*. I és que realment Jesús és el rei no solament dels jueus sinó de tot el món. El que passa és que el seu regne no és d'aquest món, no actua d'acord amb els nostres valors. Perquè era realment el rei del món no va baixar de la creu perquè és allí on es realitzava l'obra de la nostra salvació. I ja comença a exercir la seva reialesa amb el llaure que li demana: *Jesús, recordeu-vos de mi, quan arribeu al vostre Regne*. Ha endevinat que el Regne de Jesús no té res a veure amb els poders terrenals, amb els poders de Pilat o de l'emperador romà. I perquè és Rei Jesús li pot prometre: *Avui seràs amb mi al paradís; avui seràs amb mi al meu Regne*. Jesús es mostra segur de l'entrada en el Regne de Déu després de la mort i del poder d'acceptar en aquest Regne els qui creuen en ell. Com una imatge llunyana de Crist Rei tenim l'elecció de David com a rei d'Israel: *El rei David va fer amb ells [els ancians d'Israel] un pacte davant el Senyor i l'ungiren rei d'Israel*. Evidentment Jesús és el rei d'Israel i de tot el món però no a semblança del regne temporal de David. Sant Pau a la segona lectura mostra la profunditat del poder de Jesús: *Ell és imatge del Déu invisible. Déu ha creat totes les coses per ell tant les del cel com les de la terra, tant les visibles com les invisibles, trons, sobirans, governs i potestats. A nosaltres el Pare ens ha alliberat per entrar en el Regne del seu Fill estimat, ell que és el cap del cos que és l'Església. Déu ha posat la pau en tot el que hi ha tant a la terra com al cel per la sang de la creu de Jesucrist*. El crucificat és el Rei de cel i terra que porta la pau a tot el món i el seu Regne és el regne de l'amor, de la justícia i de la llibertat.

Mn. Jaume Pedrós

#### ▶ Lectura del segon llibre de Samuel (2Sa 5,1-3)

En aquells dies, les tribus d'Israel anaren a trobar David a Hebron i li digueren: «Som família teva, som os del teu os i carn de la teva carn. Ja abans, mentre Saül era el nostre rei, tu conduïes les tropes d'Israel quan anaven a la guerra i quan en tornaven, i el Senyor et digué: "Tu pasturaràs Israel, el meu poble, seràs el seu sobirà".» Així, quan els ancians d'Israel anaren a trobar el rei a Hebron, el rei David va fer amb ells un pacte davant el Senyor i l'ungiren rei d'Israel.

#### ▶ Salm responsorial (121)

R. *Quina alegria quan em van dir: «Anem a la casa del Senyor.»*

Quina alegria quan em van dir: / «Anem a la casa del Senyor.» / Ja han arribat els nostres peus / al teu llindar, Jerusalem. R.

És allà que puguen les tribus, / les tribus del Senyor. / A complir l'aliança d'Israel, / a lloar el nom del Senyor. / Allí hi ha els tribunals de justícia. / Els tribunals del palau de David. R.

#### ▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 1,12-20)

Germans, doneu gràcies al Pare, que us ha fet dignes de tenir part en l'heretat del poble sant, en el regne de la llum. Ell ens alliberà del poder de les tenebres i ens traspasà al regne del seu Fill estimat, en qui tenim el nostre rescat, el perdó dels nostres pecats. Ell és imatge del Déu invisible, engendrat abans de tota la creació, ja que Déu ha creat totes les coses per ell, tant les del cel com les de la terra, tant les visibles com les invisibles, trons, sobirans, governs i potestats. Déu ha creat tot l'univers per ell i l'ha destinat a ell. Ell existeix abans que tot, i tot es manté unit gràcies a ell. Ell és també el cap del cos, que és l'Església. Ell n'és l'origen, és la primícia dels qui retornen d'entre els morts, perquè ell ha de ser en tot el primer. Déu volgué que residís en ell la plenitud de tot el que existeix; per ell Déu volgué reconciliar-se tot l'univers, posant la pau en tot el que hi ha tant a la terra com al cel, per la sang de la creu de Jesucrist.

#### ▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç (Lc 23,35-43)

En aquell temps, les autoritats es reien de Jesús clavats en creu i deien: «Ell, que en salvava d'altres, que se salvi ell mateix, si és el Messies de Déu, l'Elegit.» Els soldats també se'n burlaven: tot oferint-li vinagre, li deien: «Si ets el rei dels jueus, salva't tu mateix.» Sobre d'ell hi havia un rètol que deia: «El rei dels jueus.» Un dels criminals penjats a la creu també li deia insultant-lo: «No ets el Messies? Salva't a tu mateix i a nosaltres.» Però l'altre, renyant-lo, li respongué: «Tu, que estàs sofrint la mateixa pena, tampoc no tens temor de Déu? I nosaltres ens ho mereixiem, perquè estem sofrint el càstig que ens correspon pel que hem fet, però aquest no ha fet res de mal.» I deia: «Jesús, recordeu-vos de mi, quan arribeu al vostre Regne.» Jesús li respongué: «T'ho dic amb tota veritat: Avui seràs amb mi al paradís.»

#### ▶ Lectura del segundo libro de Samuel (2Sam 5,1-3)

En aquellos días, todas las tribus de Israel se presentaron ante David en Hebrón y le dijeron: «Hueso tuyo y carne tuya somos. Desde hace tiempo, cuando Saül reinaba sobre nosotros, eras tú el que dirigía las salidas y entradas de Israel. Por su parte, el Señor te ha dicho: "Tú pastorearás a mi pueblo Israel, tú serás el jefe de Israel"». Los ancianos de Israel vinieron a ver al rey en Hebrón. El rey hizo una alianza con ellos en Hebrón, en presencia del Señor, y ellos le ungieron como rey de Israel.

#### ▶ Salmo responsorial (121)

R. *Vamos alegres a la casa del Señor.*

¡Qué alegría cuando me dijeron: / «Vamos a la casa del Señor!» / Ya están pisando nuestros pies / tus umbrales, Jerusalén. R.

Allá suben las tribus, / las tribus del Señor, / según la costumbre de Israel, / a celebrar el nombre del Señor; / en ella están los tribunales de justicia, / en el palacio de David. R.

#### ▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 1,12-20)

Hermanos:

Demos gracias a Dios Padre, que os ha hecho capaces de compartir la herencia del pueblo santo en la luz. Él nos ha sacado del dominio de las tinieblas, y nos ha trasladado al reino del Hijo de su amor, por cuya sangre hemos recibido la redención, el perdón de los pecados. Él es imagen del Dios invisible, primogénito de toda criatura; porque en él fueron creadas todas las cosas: celestes y terrestres, visibles e invisibles. Tronos y Dominaciones, Principados y Potestades; todo fue creado por él y para él. Él es anterior a todo, y todo se mantiene en él. Él es también la cabeza del cuerpo: de la Iglesia. Él es el principio, el primogénito de entre los muertos, y así es el primero en todo. Porque en él quiso Dios que residiera toda la plenitud. Y por él y para él quiso reconciliar todas las cosas, las del cielo y las de la tierra, haciendo la paz por la sangre de su cruz.

#### ▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 23,35-43)

En aquel tiempo, los magistrados hacían muecas a Jesús diciendo: «A otros ha salvado; que se salve a sí mismo, si él es el Mesías de Dios, el Elegido». Se burlaban de él también los soldados, que se acercaban y le ofrecían vinagre, diciendo: «Si eres tú el rey de los judíos, sálvate a ti mismo». Había también por encima de él un letrero: «Este es el rey de los judíos». Uno de los malhechores crucificados lo insultaba diciendo: «¿No eres tú el Mesías? Sálvate a ti mismo y a nosotros». Pero el otro, respondiéndole e increpándolo, le decía: «¿Ni siquiera temes tú a Dios, estando en la misma condena? Nosotros, en verdad, lo estamos justamente, porque recibimos el justo pago de lo que hicimos; en cambio, este no ha hecho nada malo». Y decía: «Jesús, acuérdate de mí cuando llegues a tu reino». Jesús le dijo: «En verdad te digo: hoy estarás conmigo en el paraíso.»